

[John Winther]

Og så skal vi selvfølgelig have den sædvanlige mistænkeliggørelse af danske erhvervsvirksomheder, antydninger af, at det, der er årsagen til, at det går skidt på Helsingør skibsværft, er, at Lauritzenkoncernen skulle lede værftet dårligt. Naturligvis er det ikke tilfældet, og man skulle synes, at den slags betragtninger kunne undlades i denne sammenhæng, men det er jo en kommunistisk specialitet at tro på, at bare man nationaliserer, mistænkeliggør de mennesker, som arbejder med tingene til hverdag, ja, så har man løst alle problemer. Lauritzenkoncernen har formentlig – ikke alene formentlig, men helt givet – den samme interesse som alle mulige andre, nemlig at sikre ordrer til værftet, således at overlevelsen kan sikres.

Dette forslag er alene en politisk demonstration fremsat for lejligheden, som vi fra konservativ side naturligvis ikke kan støtte.

Melchior (CD):

Anknyttende til de sidste bemærkninger fra den foregående ordfører vil jeg sige, at politiske demonstrationer har man vel nok på en måde lov til i politik, men det er alligevel skuffende – deri slutter jeg mig til de tidligere ordførere, ikke mindst den socialdemokratiske – at der her skal sættes fokus på en enkelt erhvervsvirksomhed i dette land, og at man så ikke har undslået sig for at lade netop et medlem af forslagsstillernes parti, som er valgt i den pågældende by, være første forslagsstiller og formodentlig ordfører. Det synes jeg simpelt hen må give bagslag. Hvis det giver bagslag for forslagsstillerne, så gør det ikke så meget. Det er værre, hvis det giver bagslag for Helsingør Værft.

Det er min opfattelse, at dette forslag og dets sikkert enstemmige fordømmelse i bedste fald ikke skader Helsingør Værft, men der skal ikke mange misforståelser til i den danske offentlighed med forplantning til andre landes offentlighed, før dette forslags fremsættelse og hurtige endeligt kan komme til at skade Helsingør Værft, og det er altså på denne baggrund, at jeg synes, det er dobbelt skammeligt, at man ikke har undset sig for at fremsætte forslaget.

Jeg kan tilslutte mig en lang række af de bemærkninger, som tidligere ordførere har udtalt. Allerhelst ville man kaste tre skovle jord på dette forslag for at få det tildækket,

men det vil jo nok synke til bunds, så det bliver altså noget med nogle skefulde vand, så at det kan drukne hurtigst muligt.

Bjørn Poulsen (SF):

Man kan ikke lade være med at undre sig, når man får et sådant forslag stukket i hænderne, over, at vi fra folketingets side skal til at gribe ind og hjælpe ét eneste værft her i Danmark. Jeg er meget skuffet over, at komministerne er kommet med et forslag som dette. Der er nogle ting i det, som jeg er fuldt ud enig med dem i, men hvorfor i alverden skal vi kun diskutere ét værft?

Dette forslag skal efter min mening bruges til én meget væsentlig ting, og det er som grundlag for, at vi bl. a. i erhvervsudvalget kan gennemdrøfte skibsværfternes situation, og den er jo nok så alvorlig.

Der er forskellige ting for øjeblikket, der gør, at man nok må være lidt hård og spørge: kan alle vore skibsværfter overleve? Jeg ved, at det ikke er særlig rart – jeg er selv tidligere skibsværftsmand – men vi må nok sige, at vi står i den situation, at vores kapacitet er for stor, på trods af – og det mener jeg er meget væsentligt – at vi allerede har skåret meget drastisk ned.

Men det endrer mig endnu mere, at netop det værft, som har skåret allermost ned, B & W her i København, ikke er nævnt med så meget som et ord i forslaget fra det kommunistiske parti. Jeg vil derfor spørge det kommunistiske parti: har man solgt B & W, eller skal dette bare ses som ét enkelt slag i luften? Jeg har for nylig været på B & W, og jeg mener absolut ikke, at det værft skal lukkes. Det er efter min mening et af de værfter, som er kommet længst i udviklingsarbejde, som er kommet længst med hensyn til at lave nye skibstyper, og det er en meget, meget væsentlig ting i den fremtidige konkurrence.

Jeg har en indtrængende bøn til handelsministeren. Der skal jo uddeles tre meget store ordrer i den nuværende situation, 3 stk. færger. Og jeg har haft nogle kraftige diskussioner med forskellige værfters tillidsmænd om, hvem der skulle have disse ordrer. Efter at have set på, hvorledes det ser ud rundt omkring, er der efter min mening for øjeblikket 3 værfter, der bør have ét skib hver, hvis de skal overleve, og det er Helsingør Værft, B & W og Nakskovværftet. Vi må indrømme,